

Закон за изменение и допълнение на Закона за автомобилните превози (обн., ДВ, бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 11 и 45 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., бр. 70, 88, 92, 95, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 85, 92 и 102 от 2006 г., бр. 42, 80 и 109 от 2007 г., бр. 102 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 41 от 2010 г., бр. 17 от 2011 г., бр. 38, 50, 60, 99 и 103 от 2012 г., бр. 15, 23 и 66 от 2013 г.)

§ 1. В чл. 8 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 цифрата „5“ се заменя с „10“.
2. В ал. 3 цифрата „5“ се заменя с „10“.

§ 2. В чл. 24а се правят следните изменения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Разрешението по ал. 1 се издава на превозвач, който е регистриран по реда на този закон и няма задължения за данъци или осигурителни вноски, освен когато са отсрочени или разсрочени по законов ред. Изискването за липса на задължения се отнася и за водача, извършващ таксиметрови превози от името на регистриран превозвач за своя сметка.“

2. В ал. 3 думите „12 месеца“ се заменят с „3 години“.

§ 3. В чл. 10ба се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се създава т. б:

„б. временно спиране на дейността на превозвача по извършване на обществен превоз на пътници или товари:

а) при смърт или при невъзможност ръководителят на транспортната дейност да изпълнява възложената му работа поради болест, довела до трайна неработоспособност – за срок до 3 месеца;

б) когато ръководителят на транспортната дейност е престанал да отговаря на изискванията за добра репутация или за професионална компетентност – за срок до един месец;

в) когато превозвачът е престанал да отговаря на изискванията за финансова стабилност или за установяване на територията на Република България – за срок до три месеца.“

2. В ал. 2, в текста преди т. 1 думите „ал. 1“ се заменят с „ал. 1, т. 1 – 5“.

ВНОСИТЕЛИ:

МОТИВИ

Основната цел на законопроекта за изменение и допълнение на Закона за автомобилните превози е намаляване на административната тежест за бизнеса.

Предложените изменения и допълнения в този аспект са:

1. предлага се срокът на валидност на лиценза на Общността и на лиценза за извършване на обществени превози на пътници и товари на територията на Република България да се увеличи и от 5 да стане 10 години и

2. предлага се облекчаване на процедурата за издаване на разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

В член 4, параграф 2 от Регламент № 1072/2009 г. съответно в член 4, параграф 4 от е предвидено, че лицензът на Общността може да бъде издаден за срок до 10 години. В Закона за автомобилните превози (чл. 8, ал. 2) е предвидено лицензът да се издава за срок от 5 години. Това означава, че на всеки пет години превозвачите, извършващи обществени превози на пътници или товари, следва да подадат заявление за продължаване на срока на лиценза, както и всички документи, доказващи съответствието им с изискванията и да платят такса за извършването на административната услуга. Увеличаването на срока, за който се издават лицензите, ще доведе до намаляване на административните процедури за продължаване на срока на лицензите, намаляване на таксите за извършване на административните услуги, което от своя страна ще доведе до намаляване на административната тежест върху бизнеса.

В §2 от законопроекта е предвидено отпадане на изискването за предоставяне на документите по чл. 24а, ал. 2 от Закона за автомобилните превози. По този начин ще се опрости процедурата за издаване на разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници и ще се улесни получаването на разрешение, ще се намалят и разходите за подаване на заявление за издаване на разрешение за бизнеса.

В чл. 24а, ал. 2 от Закона за автомобилните превози са определени документите, които превозвачът следва да представи към заявлението за издаване на разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници до кмета на съответната община. Съгласно чл. 5, ал. 2 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност административният орган не може да изисква предоставяне на информация или документи, които са налични при него или при друг орган, а ги осигурява служебно за нуждите на съответното производство.

Друго изменение и допълнение, предложено със законопроекта, а именно § 3 относно чл. 10ба, има за цел въвеждането на основание за прилагане на принудителна административна мярка временно спиране на дейността на превозвач, който е престанал да отговаря на условията за издаване на лиценз за извършване на обществен превоз на пътници или товари.

Това се налага, за да се осигури прилагането на член 13 от Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета. Държавата по установяване на превозвача носи отговорност за извършване на проверките за това дали предприятието спазва по всяко време условията, определени в регламента и компетентните органи по лицензирането на всяка държава следва да

бъдат в състояние при необходимост да вземат решение да спиране на действието или отнемане на лицензите, които дават право на превозвача да осъществява дейността си на пазара. Лоялната конкуренция предполага еднаква степен на мониторинг от страна на държавите – членки. Националните органи, които отговарят за контрола на предприятията и следят за валидността на лицензите им, имат основна роля в това отношение и следва да се гарантира, че при необходимост се вземат подходящи мерки, а в някои случаи и спиране на действието на лиценза.

ВНОСИТЕЛИ: